DE NATIONAAL-SOCIALISTISCHE VROUW

VERSCHIJNT OM DE VEERTIEN DAGEN

UITGAVE NENASU

15 Sept. '42 (Herfstmaand)
2e Jaargang - No. 1

Vele beroepen liggen voor de vrouw open, om haar talenten te ontplooien in dienst aan de volksgemeenschap.

Voor de Jeugd

Teekening: G. Dill

LEER OM LEER!

,,Mammie, 'k wil naar buiten gaan:
't Regent nu niet meer!
Zie, het zonnetje komt al door:
't Wordt weer prachtig weer!
'k Wil zoo graag naar buiten gaan:
Hansje roept aan mij,
Mam, ik ga naar Hansje, hoor,
Naar de overzij!''
,,Zeker, Niesje, je mag gaan,
Maar je weet het, zeg!
Ruim eerst al je speelgoed op!
Eerst die rommel weg!''
,,Mammie, ik heb heusch geen tijd!
Jan, doe *jij* het maar!
Zet jij 't speelgoed in de kast,
Netjes bij elkaar!''
En toen wipte Niesje heen
Naar den overkant . . .
Jantje wou het óók niet doen —
Moeder had het land!

— — — — — — — — — — — —

't Zonnetje was weggegaan,
Regen stroomde neer!
Spelen was geen denken aan
Bij zulk hondenweer!
Nu verveelde Niesje zich!
,,Mammie'' zei ze toen:
,,U vertelt zoo mooi! Wilt U
Een verhaaltje doen?!'' . . .
,,Neen, vandaag niet, beste meid!
Wat heb *jij* gedaan?
Ruimde jij je speelgoed weg
Of liet jij het staan?'' —
Jantje heeft óók meegespeeld,
Met z'n beer, z'n boot . . .
,,Ja, maar Jantje is nog klein:
Jij bent al zoo groot! —
,,Niesje had het moeten doen —
Niesje heel alleen!
Nu *zij* wat aan Mammie vraagt —
Nu zegt Mammie: neen! —
Nu klom Niesje op haar schoot;
Mammie kreeg een zoen;
,,Wees maar niet meer boos op mij;
'k Zal het *nooit* weer doen!''

B. B. B.

DE NATIONAAL-SOCIALISTISCHE VROUW

Verschijnt om de veertien dagen - Uitgave Nenasu, Utrecht

Verantwoordelijk redactrice: A. W. te Luij, Zeestraat 76, Den Haag, tel. 182440 - Adm. Postbus 58, Utrecht, tel. 15927. Druk N.V. Drukkerij v/h L. E. Bosch & Zn, Oude Gracht 172-176, Utrecht

15 September 1942 (Herfstmaand)
2e Jaargang — No. 17

Abonnementsprijs:
f 1.30 per half jaar, f 2.60 per jaar bij vooruitbetaling op giro 207915 ten name van Volk en Vaderland, Utrecht (met vermelding Vrouwenblad)

Losse nummers bij Nenasu, Postbus 58, Utrecht. Prijs 10 cent inclusief porto

Advertentie-tarieven verkrijgbaar bij „Nenasu" of bij onzen vertegenwoordiger R. Dietrich, Deventerschestraat 26, Scheveningen, telefoon 554681, Den Haag

OUDERS EN JEUGDLEIDING, VROEGER EN NU

door

J. de Jong - Snijder v. Wissenkerke

Vroeger, toen ik een kinderhuis had, gaf ik veel adviezen op opvoedkundig gebied. Dit vroeger was dus vóór Mei 1940, toen het volgens „men" zoo goed was en voor elk levend wezen een eldorado op aarde.

Toen stuurde je de kinderen naar een of andere jeugdbeweging, waar ze wat leerden en waar de leidster een goedkoope kinderjuf was. Wat ze er precies leerden, deed er bij de meeste ouders niet veel toe. De kinderen vonden het er prettig en ging de leidster weg, waardoor een andere niet zoo'n aardige terug kwam, nu . . . dan gingen ze er maar weer af!

Toen ik als leidster van de jeugdbeweging een van de ouders wilde spreken over de opvoeding van hun kind, kreeg ik het antwoord, dat zij de eerste weken geen tijd had. „Zoo druk met maatschappelijk werk, weet U!" „Doet U aan maatschappelijk werk, mevrouw?" was toen mijn eenigszins verbaasde vraag. „Ja, wij hebben een groote bridge-drive voor arme kinderen en daarna weer een grooten gala-avond. U begrijpt wel, mijn hoofd loopt om, ik heb er nu heusch geen tijd voor.

Ik kan mij niet voorstellen, dat zoo'n antwoord ooit mogelijk zou zijn bij een van onze kameraadskes. Of zoo'n toestand, waarbij een zoontje van een andere jeugdleidster zijn moeder huilende vroeg, of zij nu nooit eens tijd had voor hem, maar alleen voor andere kinderen! Zoo'n uitspraak zegt veel, zelfs veel te veel.

Ja, hoe wij ook mogen werken voor N.S.V.O., Volksdienst of Jeugdstorm, ons eigen gezin mag er niet door te kort komen. En de kameraadskes, die geen tijd hebben om buitenshuis te werken? Volgt U allen met groote belangstelling den arbeid van het kader van onzen Jeugdstorm, bezoekt de bijeenkomsten zoo veel mogelijk, waarbij de ouders uitgenoodigd worden. Toon Uw belangstelling wanneer de kinderen van den dienst terug komen en vol verhalen zitten. Spreekt U een van de kaderleden, komt U dan niet alleen met een op- of aanmerking, maar ook met een waardeerend woord. Ieder paard heeft op zijn tijd een klontje noodig, laten wij dat nooit vergeten. Een goede jeugdleider of-leidster neemt een zeer groote plaats in het leven van Uw kinderen in. Het is dikwijls een onbewust soort van ideaal, waarnaar de kinderen opzien. Voor ons nationaal-socialisten een onmisbare schakel in de opvoeding van ons kind tot de maatschappij. En komen er momenten, dat U het niet éëns kunt zijn met de opvoeding, schrijft U een brief of gaat U eens praten, maar dan alleen: wanneer U naast een gegronde klacht ook waardeerende woorden kunt uiten, en die zijn er vast en zeker altijd te vinden.

N. S. V. O. – JONGEREN-KAMP TE RODEN

Van 5 tot 12 September j.l. werd er te Roden bij Steenbergen een N.S.V.O.-Jongerenkamp gehouden, waar jongere leden der N.S.V.O. in kameraadschap bijeen kwamen en in de heerlijke, vrije natuur scholing, sport en spel beoefenden.

Voor het kamp bestond er een flinke belangstelling en voor de meiskes is het niet alleen een heerlijke vacantie geweest, doch bovenal een stimulans om zich verder bereid te verklaren op de bres te staan voor Volk en Vaderland!

Bij de foto's:

1 Des morgens werd er zingende een marsch gemaakt.

2. De ochtendgymnastiek ontbrak vanzelfsprekend niet op het program.

3. De koffiemaaltijd smaakte steeds uitstekend!

4. De kok heeft aardige koksmaatjes gekregen!

5. En 's avonds zingend bijeen. En je kunt best het nuttige met het aangename vereenigen en even je schoenen poetsen!

Foto's: Fotodienst N.S.B. - G.H. Cino

Het Lied

. . . . Zing, dat ondanks bekommernis te lèven, toch gelukkig is voor wie aandachtig luisterend is, boven zijn pijn . . . .

Naar aanleiding van onze Zangfeesten

Zing! en heb het goede lied lief, zing het met een vrome blijde overgave, zoekende en vindende de schoonheid in het lied.
Er zijn er in onze N.S.B.-gelederen, die zeggen, gehoord hebbende van onze Nationale Zangfeesten: ,,Nù zingen, daar is het toch nù de tijd niet voor, we beleven een der geweldigste oorlogen en of dat nog niet genoeg is, is daar als een verpestende adem, rondom ons de haat van onze tegenstanders, dat alles maakt voor òns zingen tot iets ònmogelijks!''
Er zijn er in onze N.S.B.-gelederen, die zeggen: ,,Zingen, zeg-je, dat is goed voor die warmbloedige broeders van ons daar in het Zuiden, dien Vlamingen gaat dat beter af, als wij het doen, wordt 't nooit ,,echt'', is het net als surrogaat en daar hebben we tegenwoordig onze bekomst van!''
En dan zijn er (en wat zijn dat ongelukkigen) die meenen, ,,dat ze geen stem hebben''. ,,Ik kan niet zingen, elke noot is er naast.'' Maar neuriën, probeer dat toch eens, heusch, zelfs dat helpt je!
Wat een jammer toch is het, als je de vreugde en smart niet kunt uiten in een lied, ja, juist de smart! Vaak breekt ze dan af, als een tè sterk gespannen vioolsnaar. Maar zelfs dàn, brengt ze troost, verzacht ze het leed. Ik ken een vrouw die zóó zwaar leed onder het verlies, van wat haar op aarde het liefste was, dat ze als verstild en versteend was. Kòn ze maar schreien.
,,Zing voor haar,'' raadde toen iemand aan. En zacht klonk Bachs teedere troostlied:

,,Het is volbracht!''

Als een weldadige regen op dorstigen bodem kwamen toen de verlossende tranen.
Is het niet God zelf, die ons tot troost en tot verheffing uit onze vele kleine daaglijksche zorgen ,,de muziek'' gaf?
En welt niet als een levende bron, juist in dagen van leed en strijd het lied op?
Denk aan de Valeriuszangen en de Geuzenliederen:

Hoe groot en hoe vervaerlic
Staet nu ons leven vol verdriet!
Ons haters pogen 't saem eenpaerlic
te dempen, vernietigen al, gelijck men siet,
Het volck te saem, dat Uwen naam belijt,
o Heer in desen noot, ons doch bevrijt.

Zooals toen, is ook nù daar de felle strijd, maar voelt ge niets diep in Uw innigste wezen, als daar de W.A. zingt:

Noord staat de wind en de lucht is blauw
Heel Dietschland ligt voor ons open.
Wij durven aan Volk en aan bodem getrouw,
Op Toekomst voor Nederland hopen.

Of als die donkere mannenstemmen het Oostlandlied aanheffen; met daarin dat aandoenlijk klagende, weer alleen kìnd zijnde:

En zouden wij moeten blijven, dan tel het licht,
En wil aan mijn moeder schrijven, hij deed zijn plicht.

Gij, die nòg zwaarwichtig en aarzelend aan den kant staat, met èven toch een glimlach voor zooveel enthousiasme, kom en zing mee!''

M. SMIT—KLEINE MISSET

Maria Holst in „Wiener Blut"
Foto: Wienfilm - Tobis (Wesel)

Film

„WIENER BLUT"

Een beetje gemoedelijkheid, wat optimisme, lichtzin, humor, muziek en historie, ziedaar den inhoud van deze film, welke onder de regie van Willy Forst tot stand kwam. De onsterfelijke Weensche wals viert hoogtij.
Daar walsen Willy Fritsch met Maria Holst in schilderachtige kleedij aan U voorbij. De beide dienaren Theo Lingen en Hans Moser met hun charmante partners ontbreken evenmin. De rij der dansende paren is onafzienbaar. Zoo is Weenen!
Graaf Wolkersheim (Willy Fritsch) wilde er eerst niet van weten. Heilig overtuigd, dat alleen werken en bittere ernst zalig maken, kwam hij als buitengewone gezant van het vorstendommetje Reuss op het Weensche Congres. Wilde men daar in tel zijn, dan moest men kunnen dansen en bijzonder de wals kennen. De gemoedelijke sfeer van vroolijkheid met zang en dans liet ook Graaf Wolkersheim niet onberoerd. Hij krijgt den smaak zoo te pakken, dat het zijn vrouw een beetje te bar werd. Zij wreekt zich op een allercharmantste wijze, zoodat het conflict zich ten slotte oplost in een gelukkig einde met de sleepende Weensche wals als verzoenings-engel.
Een prettige amusementsfilm, waarin alle spelers en speelsters er volkomen in slagen U een waarachtig beeld te geven van het beroemde Weenen.

C. E. STORM VAN 's-GRAVESANDE

De verkochte Grootvader

Josef Eichheim is in deze aardige film „de verkochte grootvader" en Carl Wery is Kreithofer, met wiens boerderij het zoo slecht gaat. De ziekte van zijn, inmiddels overleden vrouw, is hiervan de oorzaak. Een schuldbekentenis is in handen gekomen van een zekeren Haslinger, uitstekend gespeeld door Oskar Sima, die Kreithofer tot betaling wil dwingen. Kreithofer heeft echter een zoon, Lois, die zijn vader zooveel mogelijk bijstaat, doch dit neemt niet weg, dat de situatie steeds hachelijker wordt. Op de hoeve wordt bovendien een boerin gemist.
Grootvader — de gekke grootvader, zooals deze wordt genoemd — wil, dat er een rijke boerin komt. De dochter van Haslinger en Lois hebben elkaar ontmoet, zonder te weten wie zij zijn en beminnen elkander. Dit zou geen moeilijkheden hebben opgeleverd als Kreithofers grootvader Haslinger niet had laten wijsmaken, dat hij vermogend was en Lois erfgenaam zou worden. Haslinger „koopt" in een dronken bui grootvader Kreithofer voor duizend mark, waardoor dus de schuldbekentenis komt te vervallen.
De dolste situaties beleven wij als Haslinger den grootvader mee naar huis neemt, waar de laatste zich als een ware tyran ontpopt! Hij laat zich door iedereen bedienen en maakt den Haslingers het leven zuur waar hij maar kan.
Een film vol misverstanden en intriges, die uiteindelijk toch het bevredigende einde heeft. Vooral nú zal men in zulk een film ongedwongen ontspanning kunnen vinden en het leven van een vroolijker kant bekijken.

A. W. TE LUIJ

Huisvrouw zijn

is de **naarste** en **ondankbaarste** baan

Deze uitspraak hoorde ik onlangs van een van de voormalige kopstukken van de Nederlandsche Vereeniging voor Huisvrouwen. Ik hoop kameraadskes, dat U net als ik er anders over denkt.
Er bestaat geen werk waarin een vrouw zich meer kan ontplooien en alle sluimerende talenten móet ontwikkelen, want dit is het juist: met goed koken alleen kom je er niet. Steeds weer komen er werkzaamheden waar het verloofde meisje niet op gerekend had dat zij ooit zou moeten doen. Ook zijn er werkzaamheden, die o zoo gemakkelijk lijken en zeer zwaar vallen. Ik worstelde in mijn wittebroodsweken met eén broek, om daar een goede plooi in te krijgen. Maar dit alles zijn zeer kleine onderdeelen van het huisvrouw zijn, die desnoods door andere handen overgenomen kunnen worden. De taak van iedere huisvrouw en in het bijzonder van de nationaal-socialistische huisvrouw is veel breeder en grooter. Het gezin zal bij het opstaan een goed verzorgd ontbijt moeten vinden, netjes gedekt, bloemen op tafel, zoo nu en dan een verrassing door een ander soort belegsel. Dit zijn allemaal kleinigheden waardoor het gezin opgewekt aan de dagtaak kan beginnen. Dat geen van onze nationaal-socialistische vrouwen half gekleed of met piekerige haren rondloopt tot het gezin verdwenen is, spreekt van zelf. Zij, die zoo weinig arbeid thuis te doen hebben, melden zich onmiddellijk bij de N.S.V.O. of bij den Volksdienst, waar werk in overvloed op werkgrage handen ligt te wachten.
Hoe de taak van de huisvrouw ook zal zijn, binnen- of gedeeltelijk buitenshuis, welke hulpkrachten er ook voor haar klaar staan, haar eerste en mooiste taak is en blijft het huisvrouw zijn. Haar aandacht moet uitgaan naar ieder lid van het gezin, niet alleen een kameraad voor den man, een opvoedster en speelkameraad voor de kinderen, ook haar hulp-in-de-huishouding wanneer zij die heeft, moet haar volle aandacht hebben, dan alleen kan en mag men verwachten, dat deze hulp-in-de-huishouding een vertrouwde hulp zal zijn.
Is het bijv. een prachtdag, huisvrouw, help dan een handje mee, en laat haar eens van een paar uurtjes extra vrijheid genieten! Wie steeds bedenkt, dat haar eigen dochter wanneer zij bij vreemden zou zijn, het ook zoo prettig zou vinden, doet dit vast en zeker. Hoe staat het verder met haar vrijheid? Elke huisvrouw moest eerst zelf eens door verpleging of huishoudelijk werk bij vreemden ondervinden, wat *vrij zijn* beteekent, want al zegt nu de mevrouw van de Vereeniging voor Huisvrouwen, dat huisvrouw zijn zoo'n nare baan is, omdat U altijd in touw bent, wij kunnen, wanneer wij het willen, wèl tijd vinden voor een rustig uurtje, al zou dit dan ook ten koste gaan van verschillende werkjes, of een niet schoongemaakte kast.
Deze mevrouw zegt, dat de huisvrouw zelf nooit klaar is, maar altijd wel zelf klaar moet staan. Dit kan ik ten volle beamen, maar is het dàt niet wat elke huisvrouw onmisbaar maakt? Zij is het, die van 's morgens tot 's avonds in touw is voor anderen die zij lief heeft. Het is haar taak om te zorgen, dat de wagen niet kraakt. Zij is het, die zorgdraagt dat ieder blij is weer thuis te kunnen komen. Is het niet een voldaan gevoel, wanneer de kinderen tot hun vriendjes zeggen: Kom bij ons thuis spelen, bij ons is het zoo gezellig! Natuurlijk geeft dit spelen voor moeders weer drukte en rommel, maar dit zal vast en zeker graag bij haar opwegen tegen het gevoel, dat de kinderen liever bij anderen zijn en het eigen huis alleen voor eten en slapen gebruiken.
Ook is het onze taak te zorgen, dat de man 's avonds naar huis kan gaan, wetende dat er een vrouw en een kameraad op hem wacht. De kameraad die met hem praat, wanneer hij dit graag wil, en hem ook na den drukken werkdag rustig laat genieten van zijn kopje thee en de krant, want er bestaan vele mannen en vaders — meer dan U zoudt denken — die er dikwijls tegen opzien om thuis te komen, die na al het drukke werk geen levende kinderschaar kunnen vinden, of een klagende vrouw en die liever ergens anders blijven.
Huisvrouw zijn, het is een mooie, maar wel zeer moeilijke taak, want het eischt alles van de vrouw, zoowel haar hart als hand en verstand.

JEANNINE DE JONG - SNIJDER v. WISSENKERKE

Teekening: G. Dill

Stemmige kleeding

Foto's I. P. &. R. S. - Paula Wehr

Kleedt U al naar gelang de omstandigheden waarin U zich bevindt. Dat behoeft heelemaal niet te beteekenen, dat U zich viermaal op een dag moet gaan verkleeden. O lieve help neen, daartoe hebben onze hedendaagsche huisvrouwen werkelijk geen tijd en . . . geen garderobe. Maar wèl mag van een verstandige vrouw worden verwacht, dat zij zich zóó kleedt, dat zij in de eerste plaats niet onaangenaam opvalt, hetzij door exentrieke hetzij door niet „in het kader" passende kleeding van het oogenblik.

Een voorbeeld: U gaat toch zeker niet des morgens naar den groentenboer in een roze kanten japon met een grooten wit tullen hoed op? Heusch, een eenvoudig huisjaponnetje past veel beter en . . . is pràctischer bij het doen van Uw inkoopen en U behoeft geen angst te hebben, dat U met de prei in de kant blijft haken! Of: U gaat toch zeker niet op een gezellige verjaardagsvisite in een ski-uitrusting? U weet wel, een lange plus-four, een dik windjak? Dan heeft U toch nog zeker wel een aardig, eenvoudig middagjaponnetje hangen? En als het niet meer zoo nieuw is, knapt U het maar wat op met een leuk kraagje, wat bloemen, welke U zelf zoo aardig maken kunt uit restjes vilt of lapjes zijde. En U gaat toch zeker óók niet op een flinken wandeltocht hooggehakte lakschoentjes dragen en een zwartzijden complet met soms wel twéé zilvervossen om Uw hals èn bovendien nog een grooten hoed op, dien U bij het minste windzuchtje moet vasthouden!

Heeft U wel eens opgemerkt hoe belachelijk eigenlijk die vrouwen eruit zien, die „het onderste uit de kleerenkast" aantrekken? Je ziet vrouwen, die niet slank te noemen zijn. Ze schijnen dit eens extra te willen laten uitkomen door véél bont te dragen — bijvoorbeeld twee vossen tegelijk — en door een japon met veel te ruimen rok, een plooirok bijvoorbeeld, aan te trekken. Daarbij dan nog een enorm grooten hoed en . . . de gevreesde dikte is aangedikt!

Een àl te slanke vrouw zal er geen goed aan doen japonnen of mantels te dragen, welke verticale strepen vertoonen. Ze „rekken zich daardoor in de lengte". Voor haar zijn de mantelpakjes en verdere tweedeelige costuums zeer geschikt, daar deze „breken".

Veel bont dragen, trouwens over het algemeen van alles overvloedig en overdadig omhangen (dat betreft ook sieraden), is uit den booze en vèrre van fijnzinnig en stijlvol. De menschen behoeven werkelijk niet op één dag te weten, dat U meer dan één bont heeft en méér dan twéé ringen!

Kleedt U al naar de gelegenheid daar is Uw garderobe te dragen. Weest vooral practisch en maakt het U gemakkelijk wanneer U aan het werk bent. Het is werkelijk niet noodig de trap te doen in dat aardige lila zijdje met de witte opgestikte bloemen. Bewaart U dàt liever tot U met Uw man eens een keertje uit gaat. Hij zal dan hetzelfde japonnetje veel en veel aardiger vinden dan wanneer U het draagt, terwijl U een dweil staat uit te wringen!

Weest geen slaaf van Uw japonnen maar zorgt ervoor dat zij er zijn om U de diensten te verleenen, welke U van hen verwacht!

TE L.

Bij de foto's:

1. Bij een jong meiske hoort een frisch, fleurig kleedje. Een vrouw op leeftijd kan zich heusch niet jonger maken door jeugdige japonnetjes, hoogstens . . . belachelijk!

2. Excentrieke kleeding kan zich slechts een enkele vrouw veroorloven en dân nog alleen bij bijzondere gelegenheden.

3. Ruiten kunnen alleen gedragen worden door slanke vrouwen. De meer corpulente figuren moeten het zoeken in niet opvallende effen stoffen, liefst van donkere kleur.

4. Zeer slanke vrouwen kunnen zich allerlei streepdessins veroorlooven. Maar zorgt ervoor, dat bij strepen géén sieraden of versierselen worden gedragen. Dat schaadt het geheel.

De N.S.V.O. naa

op den „

Wij zijn weer thuis. Een volle week van geestelijke en lichamelijke opvoeding ligt achter ons. Vol voldoening blikken wij terug op deze afgeloopen week en wij allen tezamen hebben maar één opinie, nl. deze: „Deze week was in àlle opzichten geslaagd."

Het begon al dadelijk bij de aankomst. Daar waren er velen die elkander reeds kenden van den spreeksterscursus en aldra heerschte er een ongedwongen stemming, die de geheele week zonder een enkele wanklank bleef. Allen waren van *één* gedachte bezield, nl. de positieve wil tot samenwerking.

Dan was er de blijdschap vanwege de vacantie, er eens echt „uit" te zijn, het prettige verblijf, de geestelijke verkwikking na elke vormingsles, die zulk een sprankelende geest had, gezien de vele opmerkingen en vragen; de vele zanguurtjes, waarbij de stemmen het uitschalden met een zeer goed resultaat. Het begon al 's morgens. Het „corvée", bestaande uit 8 kameraadskes (elken dag een andere ploeg) stond om 6 uur op. Zij wekten dan op een of andere aardige manier de anderen, hetgeen aanleiding gaf tot groote pret. Vlug allen naar buiten voor de ochtendgymnastiek. Alhoewel van verschillenden leeftijd, ging het opperbest en deden de ouderen niet onder voor de jongeren. Vervolgens wasschen, aankleeden en de slaapzaal opruimen. Dan werd er aangetreden voor het vlaghijschen, hetwelk altijd weer een plechtig moment was. Hoe fier wapperde onze vlag omhoog. Aller oogen volgden haar tocht naar boven. Kam.ske Couzy, de kampleidster, sprak een toepasselijke spreuk. Na afloop fluks allen naar de gezellige eetzaal waar een stevig ontbijt wachtte.

Het uur van de les was nu aangebroken. Na de rustpoos gelegenheid tot het stellen van vragen en dan nog wat zingen. Het verplichte rustuur na de koffietafel werd verschillend besteed. 's Middags was er les, gymnastiek of wandeling. Daarna weer opfrisschen en om 6 uur middagmaal, waarop het vlagstrijken volgde. Na afloop van de vormingslessen volgde er op het terras een levendige gedachtenwisseling van het gehoorde, die zeer leerzaam was. Men hoorde zoo over en weer de verschillende meeningen en ondervindingen en er viel veel van elkander te leeren.

Door de kameraadskes was een kampkrant, „de humoristische krant", in elkaar gezet. Allen verzamelden in de eetzaal schaarden zich om de lange tafels en nadat een der krantleidsters op een bank was geklommen, werd met voorlezen begonnen. Het gelach was niet uit de lucht. De gebeurtenissen

1 en 2. De aankomst van den Leider en de Leidster der N.S.V.O.
3. Het vlaghijschen.
4. De bedden worden opgemaakt.
5. Zij, die den „keukendienst" hadden. . .
6. Met den kok was men goede maatjes, maar de kok was omgekeerd dankbaar voor al die deskundige hulp!

de Vormingsschool

heele Berg"

van den dag waren onder de loupe genomen en niemand ontkwam daaraan. De humoristische krant met soms een ernstige noot, had aller hart gestolen en steeds werd er gevlast op het moment dat ze uitkwam. De directie was ten volle bevoegd en de uitgave was perfect! Dan gingen allen slapen. Op elke slaapzaal was een commandante die de leiding had. Op een dag werd er onder leiding van een kameraad een wandeling gemaakt over de mooie heide. Hij vertelde den kameraadskes Veluwe-sagen, o.a. dat de Goudsberg eigenlijk „Godsberg" geheeten was. Een anderen avond werd gezamenlijk onder zijn leiding de Hagespraak met het Nationale Tehuis bezocht.

Vrijdag, den 4den September, was dè groote dag. Toen kwamen de Leider en kameraadske De Ruiter. Prompt om half vier verscheen de Leider, hartelijk begroet door al de kameraadskes. Hierop volgde zijn rede. Vol trots waren de kameraadskes in het bewustzijn, dat de Leider haar de eer aandeed voor haar als eerste in deze vormingsklasse te spreken. Met intense aandacht werden zijn woorden gevolgd en voor velen waren zijn uitspraken een antwoord op veler onuitgesproken vragen. Duidelijk schilderde de Leider den toestand en stelde op vele punten gerust, waar al eens een onrustige gedachte mocht zijn opgekomen. Steeds weer wisten de toehoorsters dat hier een man stond, die wist wat hij wilde, die open oog had voor de werkelijkheid, toch idealistisch bleef en die slechts door één gedachte was bezield: zijn liefde voor Volk en Vaderland.

Leider, wij zijn U zoo dankbaar, dat gij in ons midden hebt vertoefd, ons moed hebt ingesproken en ons, zooals altijd, weer den weg hebt gewezen, dien wij moeten gaan!

Ook de Leidster sprak eenige woorden, hetgeen des te meer gewaardeerd werd, daar zij hierdoor en door haar bezoek toonde steeds klaar te staan voor haar groote taak, ondanks dat zij nog onlangs het leven schonk aan een nieuw geborene. De kameraadschapsavond, als slot, was vol van allerlei verrassingen zoowel in de uitvoering als in het materieele en in de beste stemming werden de slaapsteden opgezocht.

Den volgenden dag stond het afscheid voor de deur. Vol weemoed werd er nog eens omgekeken. Kort klonken er overal hartelijke afscheidsgroeten, afgewisseld door vroolijk gezang.

De vormingsschool der N.S.O.V. is ten einde, maar.... zij zal worden herhaald!

C. E. St. v. 's Gr.

5

6

7. Er was gelegenheid tot verpoozing na de vormingslessen in de gezellige serre.

8. Ook kameraad Van Geelkerken gaf door zijn aanwezigheid blijk van zijn belangstelling voor de N.S.V.O. Naast hem kameraadske De Ruiter.

Foto's: Fotodienst N.S.B. - G.H. Cino

WAT *zal ik worden*?

II

door MARGOT WARNSINCK

Teekening: van Altena

„ALS IK EENS DAGMEISJE WERD?"

„Gunst Tonie, wat kom jij doen?"

„Moeder heeft gezegd, dat ik maar eens met jou moet gaan praten. Ik zal ook wel moeten gaan dienen, en . . . zie je, Jo, . . ."

„Dat hoef je niet zoo slachtofferig te zeggen," merkt Jo op. En ze vraagt haar vriendinnetje boven te komen; dan had ze meteen wat gezelschap, want ze was net alleen thuis.

Als de meisjes gezellig bij elkaar zitten hebben ze het over het „dienen". Ja, volgende maand komt Tonie van school en omdat ze „nergens zin in heeft" en toch íets moet worden, heeft moeder gezegd: dàn maar een dienst zoeken.

„Waarom juist een dienst?" vraagt Jo.

„Nou, daar hoef je niks speciaals voor te kennen, je hoeft er niet voor te leeren . . ."

„O, valt Jo haar in de rede, vertel me dan eens wat jij allemaal kent!"

„Nou, niks natuurlijk! Nou ja, ik heb zeven jaar ULO, maar dat bedoel je natuurlijk niet!"

Nee, dàt bedoelt Jo zeker niet, want als je gaat dienen heb je meer iets aan practische dingen. Kan Tonie goed werken? Weet ze hoe een kamer moet worden gedaan, kan ze nauwkeurig stof afnemen? Kan ze goed vegen en schrobben? Dat weet Tonie nog niet allemaal.

„Ik heb thuis wel eens geholpen, zegt ze, er is toch niet zooveel aan?"

„Dat dàcht je, helpt Jo het vriendinnetje uit den droom. Hoe kun je nu zeggen: ik heb nergens zin in, dùs zal ik maar gaan dienen! Maar luister eens, Tonie, mòet je nu dadelijk gaan verdienen, of zou je nog een jaar kunnen leeren?"

Waarvóór Tonie dan wel moet leeren, vraagt deze en krijgt ten antwoord: „Voor dienstmeisje!"

Voor dienstmeisje? Moet je daar tegenwoordig ook al voor leeren? Ach nee, móeten natuurlijk niet, maar als het kàn is het nuttig. Tonie weet misschien niet eens wat ze bedoelt als ze zegt: ik ga dienen! Want ik wil dienen, beteekent eigenlijk: ik wil me nuttig maken, ik wil iemand helpen, iemand tot steun zijn. Daarmee is onze Tonie het echter niet eens, want zij denkt, dat „dienen" beteekent „ergens in betrekking zijn". In de huishouding.

Dienstmeisje zijn is niet zoo eenvoudig!

„Zooals jij het zegt, Jo, was het vroeger misschien. We hebben daar in de geschiedenislessen van gehoord, van jongens, die een edelman dienden als page, maar dat was iets heel anders."

„Nee, Tonie. Dat was precies hetzelfde. De menschen hebben er alleen iets anders van willen maken. Maar het woord dienen en de beteekenis daarvan is precies hetzelfde gebleven. Ik geef je dadelijk toe, dat er tegenwoordig een heeleboel meisjes zijn, die liever zeggen, dat ze ergens „in de huishouding zijn", dan dat ze ergens dienen. Menschen, die geen eerbied meer hebben voor den arbeid, hebben het doen voorkomen of werken in het algemeen iets minderwaardigs is en zij zijn heelemaal vergeten, dat arbeid een zegen is en dienen het hoogste."

„Hoe kom je daar allemaal aan?" vraagt Tonie verwonderd.

„Dat weet ik van mijn vader. En vader zegt nog veel meer; hij zegt, dat dienstmeisje een van de mooiste vakken is dat er bestaat."

Tonie kan die opvattingen van Jo's vader niet erg bewonderen. Jo moet dat dan maar eens uitleggen. En dat doet deze prompt:

„Vader zegt, dat de vrouw, de huisvrouw of de moeder, hoe je haar ook noemen wil, de belangrijkste figuur is in een volk. Zij zorgt voor het huis, voor het gezin. Het hangt van de huiselijke omstandigheden af hoe een man voor zijn werk is, snap je?'

Ja, dat snapt Tonie ook wel. Als het thuis altijd keet is denkt een man natuurlijk ook wel eens: waar werk ik eigenlijk voor? Een man met een prettig thuis werkt doorgaans beter dan een, die dat niet heeft, al vind je er natuurlijk ook wel eens iemand bij die juist in veel werk vergoeding zoekt voor hetgeen hij thuis mist.

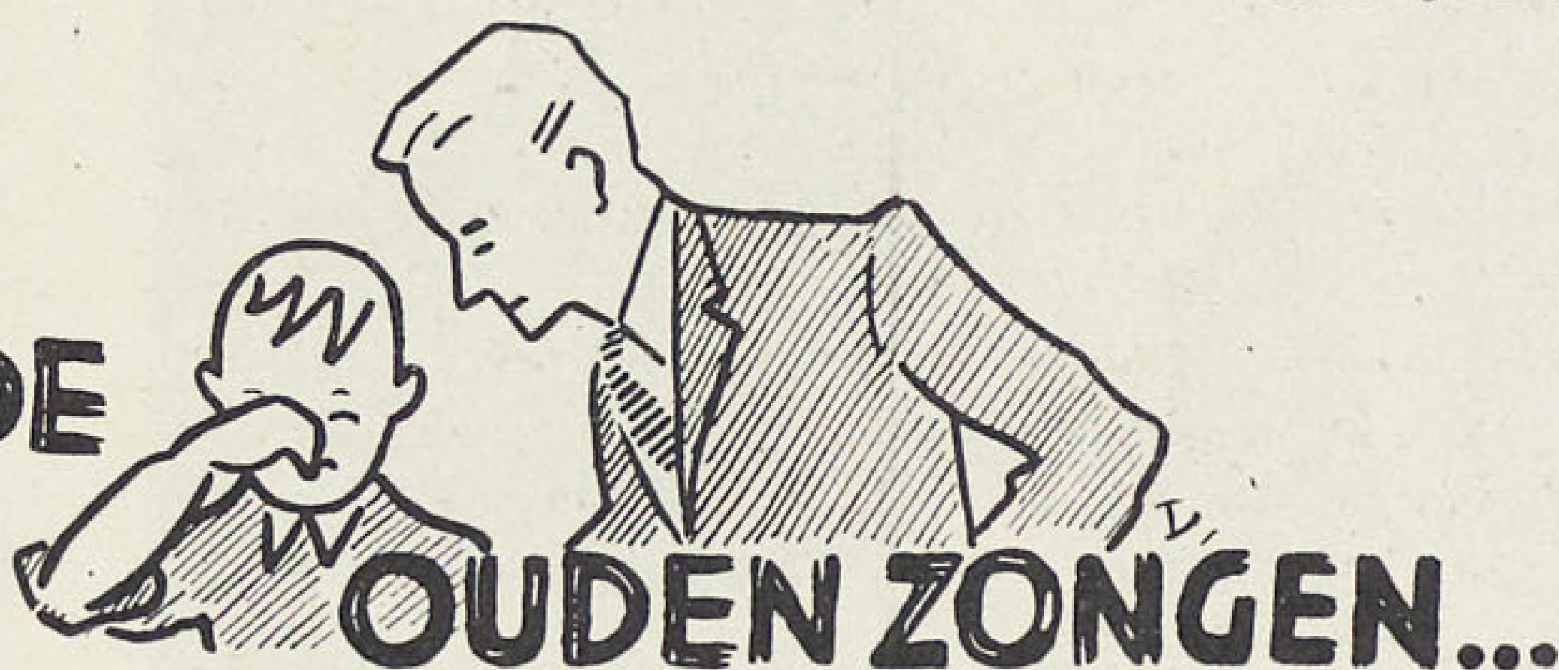
En Jo vervolgt:

„Bovendien is het de vrouw, die het geld uitgeeft. Bijna al het geld van de wereld gaat door vrouwenhanden. Wat dat te maken heeft met een dienstmeisje? Zoolang het gaat om een gezin van man en vrouw, heeft een dienstmeisje er weinig mee te maken. Maar in een gezin hooren ook kinderen, liefst veel kinderen. En dan komt het dienstmeisje in het spel. Want dikwijls heeft de huisvrouw dan handen te kort en kan ze best wat hulp gebruiken. Zijzelf wordt daardoor minder moe, ze blijft langer jong voor haar man en de kinderen, ze kan de kinderen een fleuriger thuis geven, dus een prettiger jeugd en dus beter klaar voor het leven maken. Je hebt zelf dikwijls moeders gezien van groote gezinnen, die den heelen dag zwoegen en slaven om alles klaar te krijgen. Neem Verhoef in de straat hier. Daar hebben ze negen kinderen en geloof maar, dat vrouw Verhoef 's avonds haar beenen

voelt. Als díe nu eens een flinke meid had, die met haar samen opwerkte, dan kon ze toch tenminste na de vaat 's avonds eens rustig gaan zitten."
,,Net of ze dat betalen kan!" vindt Tonie.
,,Dat is juist het onrechtvaardige. Hiernaast ons wonen menschen met één kind, die in goeden doen zijn en toch hebben ze een volwassen meid en mevrouw ligt iederen middag meer dan een uur op bed, dan moet ze rusten! En zij kan alle hulp nemen, terwijl iemand als vrouw Verhoef, die ècht hulp noodig heeft, het niet kan."
,,Dan moesten er eigenlijk meisjes zijn, die er niet van hoefden te leven en die daar eens gingen helpen!" vindt Tonie.
Dat komt allemaal, vertelt Jo haar verder. Als we een paar jaren verder zijn, komt alles terecht. En ze vertelt hoe men daarmede nu al in den Nederlandschen Volksdienst is begonnen.
Nu moet Jo iets vertellen uit haar dienst. Of ze al het werk hier doet? Niet alles natuurlijk, maar wel veel. Mevrouw neemt iederen dag zelf stof af in de huiskamer en in de slaapkamer van meneer en mevrouw en ze maakt daar ook de bedden op en soms ook wel bij de kinderen. Na het ontbijt wascht ze af evenals na de koffietafel. En het naaiwerk doet ze allemaal . . . maar verder doet Jo alles.
,,Koken ook?" wil Tonie weten. Zoolang er niets bijzonders is ook koken. Dat heeft Jo van mevrouw zelf geleerd. 't Is anders een heele toer tegenwoordig, je moet zoo zuinig zijn met alles . . . en als het van een ander is en het wordt je toevertrouwd, dan moet je nòg zuiniger, nòg voorzichtiger zijn met alles, dan wanneer het van jezelf was. Je draagt een groote verantwoordelijkheid als je ergens dient. Men vertrouwt je, men rekent op je; daar moet je altijd aan denken. Je komt niet elken morgen omdat je toch den dag door moet of omdat je graag elken Zaterdag je geld krijgt. Je komt in de eerste plaats omdat er op je gerekend wordt.
,,Als ik je zoo hoor, lijkt het wel een hééle baan!"
Dat ìs ook zoo. Er komt veel meer bij kijken dan Tonie wel denkt. Maar het ligt niet alleen aan het meisje of het een succes wordt. Het ligt ook aan de mevrouw. Als je er een treft, die er elken dag op uit trekt en alles aan het meisje overlaat, heeft dit al gauw te veel werk. Of als het een mevrouw betreft, die zèlf niets weet, dan ben je heelemaal verkouden als meisje, want die mevrouw heeft nog de meeste aanmerkingen ook!
En nu wat die opleiding van meisjes betreft. Jo vertelt haar vriendinnetje gehoord te hebben over huisvrouwen, die een dagmeisje kregen om haar te leeren, huisvrouwen dus, die zelf niet bang zijn voor werk. Daar zou zoo'n meisje dan bepaalden tijd blijven en 's middags of 's avonds lessen nemen totdat zij beschouwd kon worden als volleerde dienstbode.
Tonie is toch wel blij, dat ze eens met Jo heeft zitten praten. Want nu bekijkt ze de zaak heel anders dan eerst.
En nu heeft ze ook al ingezien, dat het beroep — want het ìs werkelijk een beroep! — dienstmeisje niet zoo licht op te vatten is en dat men vooral . . . nooit en te nimmer den neus ervoor mag ophalen!

Voor de klas

Teekening: G. Dill

In dezen tijd, waarin ons gedachtenleven geheel gericht is op den oorlog en onze gesprekken om niets anders draaien, kan het haast niet anders, dat zelfs de kleine kinderen aan ,,politiek" gaan doen. Hùn gesprekken zijn een min of meer juiste weergave van wat zij thuis hooren. En het pleit niet voor het peil van beschaving en fatsoen van sommige ouders, dat hun spruiten er een gemeen genoegen in hebben, elkaar de ellendigste dingen toe te voegen.
Kleine Januske van Bergen heeft mij kort geleden vol trots verteld, dat zijn vader naar Rusland ging om te vechten. Stel je voor, een vader te hebben met een echt geweer, die heel ver weg ging naar Rusland en die heelemaal niet bang was. Januske groeide van louter glorie; zoó'n vader te hebben, dàt was nog eens iets fijns.
Ik kende hem, dien vader. Beste, stugge kerel; door jaren werkloosheid verpauperd, gaf hij gehoor aan den roep om kerels, die mee wilden vechten voor een toekomst, waarin arbeid en brood voor allen zal zijn.
Hij ging en kleine Januske vond het prachtig.
Maar toen vader weg was, kwam hij op een morgen hevig brullend bij mij en hortend en stootend vertelde hij mij: ,,De jongens zeggen, dat ons papa in Rusland kapotgeschoten wordt en dat de Engelschen ons moeke en ons ook allemaal kapot zullen maken."
Ik heb hem gezegd, dat de jongens niet wijs waren, domme lummels, die zoó maar wat zeggen en die er heelemaal niets van weten.
En toen sloeg Januske om en zei: ,,Als ons papa terug komt, vraag ik hem of hij al die ,,rotjong" dood schiet, lekker."
Toen moest ik hèm weer intoomen. Maar, o, ik wilde, dat mijn kleine kereltjes iets beters in hun leven hadden dan wraak.

We knappen den hoed op van hèm....

Als je zoo eens op een mooien dag op een caféterras naar de menschen zit te kijken, dan ziet je huisvrouwenoog dadelijk, hoeveel mannen er met onmógelijke hoeden rondloopen. En U zegt dadelijk vol trots: dàt gebeurt niet bij mij. Zijn hoeden zien er altijd keurig uit. Maar dit wordt ook niet voor U geschreven, maar voor haar, die de laatste maanden vergat naar zijn hoeden te kijken. U zult zien, het is slechts een kleine moeite en het is toch veel aardiger naast hem te loopen en hem goed verzorgd te weten, dan dat U zich voor zijn ouden vischhoed heeft te schamen.

U sorteert de hoofddeksels eerst. Lichte en donkere. De lichte maken we schoon met tetra en meel. Bekijkt U ook het lint eens, tien tegen één, dat het eventjes in een sopje moet. Het strikje levert geen bezwaar op, als U eventjes nagaat hoe het in elkaar zit. Vervolgens even een ijzertje aan den verkeerden kant . . . Ook het lapje, dat in de betere hoeden zit, moet losgetarnd en ontvet worden.
Van de tetra en het meel maakt U een papje in een kommetje. Een schoteltje bij de hand houden, want tetra vervliegt snel, zoodat U af moet dekken.
U legt den hoed op een ouden lap op tafel. Eerst wordt de binnenrand afgenomen, vervolgens de bol aan den buitenkant en den buitenrand. Deze volgorde dient om het model in den hoed te houden. U neemt hiervoor een oud lapje, dat eventjes bevochtigd wordt met het papje. Flink hard wrijven en steeds een nieuw doekje nemen.
Is er een hardnekkige vlek, dan mag U eventjes met fijn schuurpapier schuren. Maar opletten, anders houdt U heel gauw niets meer over! Tenslotte eventjes boven den stoom en opborstelen.
Donkere hoeden kunnen met zemelen en tetra en als U het heeft met houtzeep in slappe oplossing worden gereinigd.
Gebruikt U eventueel houtzeep, dan goed met water afnemen, zoodat geen zeepresten in het vilt achterblijven.
Ook water met ammonia werkt heel goed op donker vilt. 1 deel ammonia op 4 deelen water. Dit middel werkt veel beter dan houtzeep overigens. Daarna de hoeden opstoomen en met den vleug meeborstelen.

Bij de foto's:

1. Wat zien ze er uit!

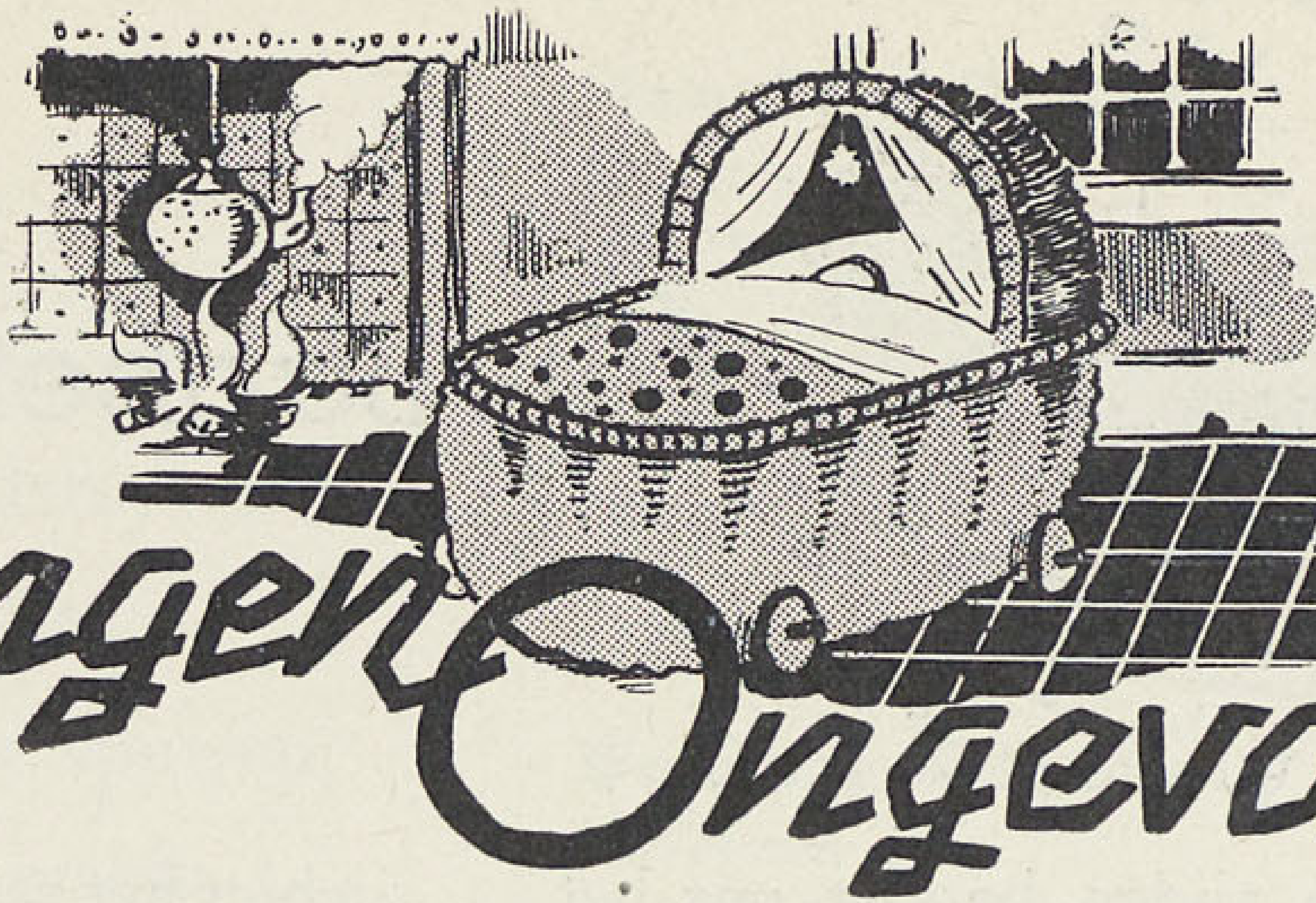
2. Flink hard afnemen, met een schoon lapje.

3. U heeft zoo weinig noodig!

4. Stoomen en borstelen!

Foto's: I. P. & R. S. - van Suchtelen

Zuigelingen Ongevallen

Teekening: G. Dill

Heeft U wel eens gezien lezeres, hoeveel deze ongelukken voorkomen? In de krant o.a. staan er geregeld berichten over.
Maar kunnen ze voorkomen worden, vraagt U zich af?
Wis en zeker, want altijd zijn deze soort van ongevallen te wijten aan de onnadenkendheid van de moeder. Hier treft het kind nóóit schuld! Ligt Uw kleintje niet meer stil in de wieg? Dan vastbinden natuurlijk; maar met een goed soort tuigje, waar het geen armpje uit losmaken kan, waardoor het halsje in den knel komt. Niet het tuigje, maar aan één kant vastbinden of strikken, want Uw kleuter is sterk en zal alle moeite doen om zich los te wringen en dan valt het kind ook de wieg uit. Misschien valt het, door de losse banden belemmerd, nog veel gevaarlijker op den vloer. Kinderen met een stijf armpje of beentje, hoe dikwijls is moeder daar niet schuldig aan. Berouw, en hevig zal dit berouw zeker zijn, komt ook dan weer te laat.
Heeft U ook zoo'n mooi tule gordijntje over het wiegje hangen? Gelukkig; dan kan geen vlieg of mug Uw kleintje kwaad doen, maar is het zoo vast gemaakt, dat geen klein grijphandje het naar zich toe kan trekken? Ook hierdoor stikten verschillende peuters, veel meer dan U denkt!
Sluit moeder haar buffet wel altijd zorgvuldig af, nu haar peutertje door de kamer heen kruipt? Ze halen er alles uit en kunnen zich leelijk bezeeren aan een glas. Het zou niet de eerste keer zijn, dat een kleintje een glas kapot kneep en scherfjes in zijn handje kreeg. Om niet te spreken van het verdere snijden van de slagader b.v.!
,,Dadelijk komt Winterhulp, ik zal vast wat geld klaarleggen'' en moeder telt op de tafel wat klein geld uit.
Even, heel even maar moet ze naar de keuken. Jantje speelt rustig met zijn beertje. Het is zoo'n flinke jongen en trekt zich nu al overal aan op en loopt zelfs al een paar stapjes.
Moeder denkt trotsch aan den kleinen stamhouder, terwijl ze haar werk in de keuken afmaakt.
De bel gaat, daar is Winterhulp al, vlug het geld halen.
,,Wat is dat?'' Het tafelkleed is scheef getrokken, enkele geldstukken liggen op den grond en twee zijn er verdwenen. Jantje zit naast de tafel met een benauwd gezichtje. Snel pakt moeder het kind op, keert haar zoontje om. Jantje braakt, maar het geld komt er niet uit. De collectante van de Winterhulp roept den eersten Hulpdienst. Jantje moet naar het ziekenhuis. Totaal overstuur zijn moeder en kind. Was dit allemaal noodig geweest?
Hoeveel jaren waarschuwen kinder-artsen de moeders voor de bekende gummi popjes en beestjes, die zoo gezellig piepen kunnen, om vooral deze fluitjes eerst uit het speelgoed te halen voor U het geschenk in de wieg geeft? Telkens weer hooren we, dat kinderen de fluitjes hebben ingeslikt.
Dit is slechts een greep, want steeds zelf zult U het met honderd andere voorbeelden kunnen aanvullen.
Wij, nationaal-socialistische vrouwen, hebben tot taak om van onze kinderen een krachtig en gezond geslacht te maken. Laten wij dus ook dit, zoo heel belangrijk deel van onze taak, nooit vergeten. Weest er trotsch op, dat door Uw zorgzaamheid Uw kind nooit één van deze genoemde ongevallen heeft gehad of van de aankleedtafel is gevallen.

JEANNINE DE JONG-SNIJDER v. WISSENKERKE

Uit Babbetjes Dagboek
(XII)

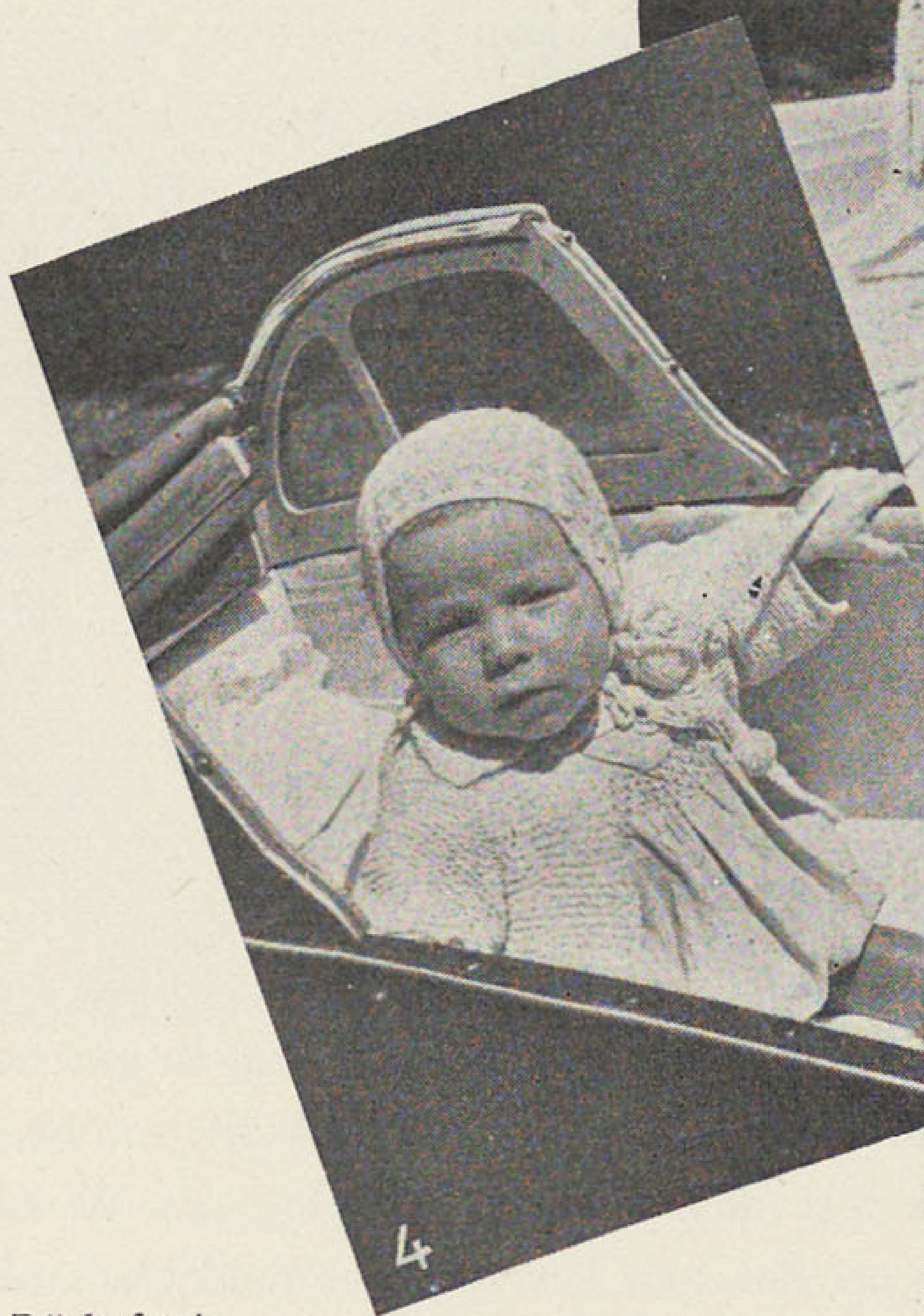
Van verschillende zijden bereikt ons het verzoek aan Babbetje te vragen of zij niet nog wat meer foto's heeft liggen van zichzelf.

Wij hebben het aan Babbetje gevraagd en ziehier het resultaat! Bevallen de foto's U? Babbetje zelf geniet van een welverdiende vacantie en laat zich via de redactie van De Nationaal-Socialistische Vrouw verontschuldigen.

Bij de foto's:

1. Mijn moeder zegt: niet té veel speelgoed, Babbetje. En dat is heel verstandig van moeder, want als ik té veel speelgoed zou hebben, dan weet ik op het laatst niet meer wàt ik wil hebben. Verwende kindertjes zijn uit den booze, nietwaar? Zoo ziet U dan hier mijn speelgoed. Naast me ligt mijn onafscheidelijke hond.

2. Als het zonnetje lekker schijnt word ik buiten gezet. En dan heb ik alle aandacht voor de mooie bloemen. Deze hier wil ik wel graag hebben . . .

3. Ha, daar heb ik haar te pakken . . . nu even ruiken!

4. Later zal ik met recht kunnen zeggen: ik heb ook mijn ,,eigen wagen'' gehad!

5. Als mijn moeder me helpt, moet ik stilliggen, zegt zij. Maar het valt niet mee, dat stilliggen, want er is veel te zien, te hooren en te grijpen!

Foto's: I. P. & R. S. - van Suchtelen

Geloof

Er groeit met 't stil vertrouwen
een stâge stalen kracht.
Die 't avond de handen vouwen,
voldragen reeds, wat wacht

A. G. HAGTINGIUS

Maandag 28 September:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Boekbespreking: ,,Albarta ten Oever",* door Ges. Edelman.

Dinsdag 29 September:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwen-mozaiëk.*

Woensdag 30 September:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Overheid en Opvoeding,* door F. Breedveld.

Donderdag 1 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Pleegmoeders en Stiefmoeders in de Dierenwereld,* III, door G. de Josselin de Jong.

Vrijdag 2 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *3de les Cursus Kinderkleeding,* door Mevr. M. Olff—van Boven.

Zaterdag 3 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw: Kookles.*

Maandag 5 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Vrouwen in Leven en Verdichtsel.*

Dinsdag 6 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20

Woensdag 7 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Schoolkleeding vroeger en nu,* door Mevr. Iburg—Spoel.
15.30—15.45 *Lager Onderwijs,* door H. W. Terpstra.

Donderdag 8 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *De Diëtiste en haar werk,* door Mej. Th. Dröge.

Vrijdag 9 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *4de Les Cursus Kinderkleeding,* door Mevr. M. Olff—van Boven.

Zaterdag 10 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw: Kookles.*

Maandag 12 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Boekbespreking.*

Dinsdag 13 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiëk.*

Woensdag 14 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Middelbaar onderwijs,* door Dr. de Groot.

Donderdag 15 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *,,Ons Kind",* door A. Glotzbach.

Vrijdag 16 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *5de Les Cursus Kinderkleeding,* door Mevr. M. Olff—van Boven.

Zaterdag 17 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Kookles.*

Maandag 19 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Vrouwen in Leven en Verdichtsel.*

Dinsdag 20 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiëk.*

Woensdag 21 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *De Opvoeding van het Meisje,* door Mej. L. Couzy.

Donderdag 22 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Een praatje over de piano en haar voorloopers,* door Mej. Suze Proot.

Vrijdag 23 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *6de Les cursus Kinderkleeding,* door Mevr. M. Olff—van Boven.

Zaterdag 24 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Kookles.*

Maandag 26 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Boekbespreking.*

Dinsdag 27 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Vrouwenmozaiëk.*

Woensdag 28 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—15.45 *Vorming.*

Donderdag 29 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Voor de Huisvrouw.*
11.00—11.20 *Een praatje over de piano en haar voorloopers,* II, door Mej. Suze Proot.

Vrijdag 30 October:
Hilversum II.
9.15— 9.20 *Voor de Huisvrouw.*
15.30—16.00 *7de Les Cursus Kinderkleeding,* door Mevr. M. Olff—van Boven.

Zaterdag 31 October:
Hilversum II.
9.15— 9.30 *Kookles.*

Jeugd-uitzendingen

Zondag 20 September:
Hilversum II.
9.15— 9.45 *Luisterspel.*

Maandag 21 September:
Hilversum II.
11.00—11.20 *Kleuterklas.*
17.00—17.30 *Luisterspel.*

Dinsdag 22 September:
Hilversum II.
17.00—17.15 *Sterrenpraatjes enz.*
17.15—17.30 *Handig moet je worden!*

Woensdag 23 September:
Hilversum II.
11.00—11.20 *Kleuterliedjes en Melodietjes.*
17.00—17.30 *Vragenuurtje Oom Henk.*
18.00—18.15 *Jeugdstormkwartier.*

Donderdag 24 September:
Hilversum II.
17.00—17.30 *Kinderkoor N.O.*

Vrijdag 25 September:
Hilversum II.
11.00—11.20 20 *Min. in de Omroepkleuterklas.*
17.00—17.15 *Radio-Dierenvriendenclub en „Jeugd draagt voor".*
17.15—17.30 *Wonderen der Techniek en Politiek v. d. Jeugd.*

Zaterdag 26 September:
Hilversum II.
11.00—11.20 *Tante Ans en Oom Frans op Ziekenbezoek.*
15.30—16.00 *Dichtende Jeugd, daarna „In het Land van Do-re-mi-fa-sol".*

Bolsward.

25 Aug. j.l. heeft kam.ske v. d. Ploeg op een huisvergadering gesproken bij den groepsleider, kam. Eerdmans. Op bevattelijke wijze heeft de spreekster de beginselen der N.S.V.O. toegelicht. Resultaat was dat een viertal nieuwe leden toetrad, waaronder één lid der N.S.B.
Direct was er werk aan den winkel en bleek hoe goed het was dat hier een afdeeling werd opgericht. Deze week beviel hier een vrouw, wier man werkte in den Noord-Oostpolder en waar hoegenaamd geen hulp aanwezig was, terwijl er ook nog twee kinderen waren. De N.S.V.O.-sters hebben gezorgd voor de eerste hulp, terwijl in samenwerking met den Volksdienst een hulp in de huishouding is aangesteld. Vele andere gevallen wachten op afdoening.

Geleen.

31 Aug. j.l. werd er alhier voor den eersten keer door alle kameraadskes aan den gymnastiekcursus deelgenomen, die bij alle kameraadskes zeer in den smaak viel.
In het begin zagen er weliswaar enkele oudere kameraadskes tegen op en wilden eerst liever naar huis gaan. De sportleidster, kam.ske Tillmans, wist echter ook haar te overtuigen!
Na weinige minuten hadden allen zoo'n schik, dat de tijd veel te vlug om ging!
Woensdag 2 Sept. daaraanvolgend hebben de kameraadskes een uitstapje naar Maastricht gemaakt, daartoe in de gelegenheid gesteld door een reiskas.
's Morgens vóór acht uur vertrokken de kameraadskes al met den trein naar Maastricht, waar allen de aandacht van het publiek hadden, aangezien dit zoo'n troep vroolijke en opgewekte vrouwen in den vroegen morgen niet kon begrijpen!
Na de koffie werden Maastricht's bezienswaardigheden bezichtigd, o.m. de oude Sint Servaaskerk en het Museum.
Na het middagmaal trokken de kameraadskes weer goed gesterkt, naar het fort Sint Pieter, alwaar een deel een kijkje in het fort ging nemen, terwijl de anderen uitrustten van het klimmen en gemakkelijk in de groote stoelen op het terras bleven liggen.
Moe, maar toch voldaan over dit uitstapje, werden om kwart voor elf de haardsteden weer bereikt!
Zonder uitzondering zullen wel allen heerlijk geslapen hebben na deze dagreis.
Voor de kameraadskes die om de een of andere reden niet mee konden, zal er binnenkort een gezellige avond georganiseerd worden.

Uitstapje N.S.V.O Groningen.

27 Aug. j.l. maakte een 300-tal kameraadskes uit District Groningen een uitstapje naar Roden.
In een 5-tal wagons had al dat „vrouwvolk" een plaats in het trammetje naar Roden, hetzij zit- of staanplaats, gevonden. Er waren kameraadskes bij, die al om 6 uur 's morgens op reis gegaan waren om tijdig in Groningen te kunnen zijn. Onder vroolijk gezang werd Roden bereikt. Toen trok door dit mooie Drentsche dorp een lange stoet Groninger vrouwen; ze liepen keurig in rijen van vier, zingend, naar de eerste pleisterplaats. En of ze bekijks hadden! In een aardig versierde zaal stonden de kopjes reeds klaar en spoedig zat het groote gezelschap aan een heerlijk kopje koffie met „Grönniger kouke". Inmiddels konden ook de Friesche kameraadskes uit Drachten word. . begroet.
De morgen werd verder verdeeld; een gedeelte speelde in den grooten speeltuin; een paar honderd gingen wandelen naar het kamphuis, waar op 5 September onze N.S.V.O.-vlag zal wapperen en waar een 60-tal jonge vrouwen een week van ontspanning in kameraadschap zal doorbrengen.
Allen waren verrukt over de schitterende ligging, de prachtige omgeving en velen wenschten hier ook eens een weekje te kunnen doorbrengen.

Een collecte voor de Nederlandsche Ambulance werd gehouden met een opbrengst van ruim ƒ 80.—.

's Middags trokken we naar de prachtige bosschen van Roden. De „luien" gingen rustig zitten of liggen en waren de toeschouwsters bij de spelletjes die werden gedaan. Er is heel wat gelachen en heel wat zweetdruppeltjes zijn gevallen.

Na nog eens den dorst gelescht te hebben — de ijsco-man had ook een goeie dag — ging men huiswaarts, tenminste dat dachten we, want het einde van den prettigen dag was nu niet bepaald prettig. Inplaats dat de „tram" ons naar de stad bracht, moesten we, doordat de lijn door een tramontsporing gestremd was, nog plm. 1½ uur loopen. En dat viel na een dag van buiten zijn en veel wandelen niet mee! Gelukkig zijn na eenigen tijd de kameraadskes die van verre kwamen en de ouderen, nog op en in allerlei vehikels naar de stad gekomen en bleef de stemming tot het laatst toe uitstekend en al hadden dan wellicht enkele kameraadskes blaren van het vele loopen: we hadden toch een fijnen dag gehad en de band tusschen stad en land was zeer zeker door dit samen uitgaan weer hechter geworden.

Heemkunde in de N.S.V.O.

We hebben in Kring Kennemerland-Zuid in de vacantiemaanden wandelingen gemaakt in de Stadskweektuinen, waar de liefhebsters haar hart konden ophalen aan de prachtige uitheemsche planten en bloemen in de kassen en den schitterenden aanleg om de resten van de ruïne van het oude huis te Cleef.
Daarnaast hebben we wandelingen gemaakt door oud-Haarlem en er kan gezegd worden, dat deze in alle opzichten een succes zijn geworden en zoo mogelijk in September nog eens herhaald zullen worden.
Hoe hebben onze vrouwen, soms vergezeld van haar kinderen, genoten op onze wandelingen langs de Hofjes, welke zelfs voor geboren Haarlemmers geheel onbekend waren.
Dat Urselahofje, gebouwd in de boven- en benedenkapel van het voormalige Urselaklooster, met daarachter de eigenlijke hof.
En dan het Hofje van Loo — een schilderij — met de prachtige pomp en roode geraniums op de vensterbanken der witte huisjes, of de innige rust van het Brouwershofje met zijn roodbruine luiken, gesticht voor „Oude Brouwersmaegden", of het geheel verborgen Bruiningshofje en het schilderachtige hofje van Guurtje de Waal en zoo vele andere. Maar de groote verrassing was voor de meesten het Proveniershuis en omgeving. „Daar loopen we bijna dagelijks langs" zei een kameraadske „en nóóit hebben we gezien hóé mooi en interessant het is! En dan de Kerkstraat!"

Maar niet alleen de hofjes bezochten we. De mooie gevels aan de Gedempte Oude Gracht en de Botermarkt met prachtige gevelsteenen hadden de volle aandacht, evenals de Gasthuisstraat, de Doelen met het Schuttersveld en het prachtige oude Schuttershuis.
Ook de nieuwe Kerk met den sierlijken toren van Lieven de Key.

De volgende wandeling voerde ons naar het Spaarne, waar aan de overzijde de oudste Haarlemsche winkelpui werd bezichtigd en het huis van Jan de Lapper.
Vol verrassingen was deze tocht langs het Spaarne, waarbij ook de Hofjes niet werden vergeten en het Hofje van Bakenes — zoo hopeloos ingesloten in het fabriekscomplex der firma Enschedé — de kameraadskes ontroerde door zijn stille schoonheid.

Verder voerde de wandeling ons door het oudste gedeelte van Haarlem — Bakenes — met als middelpunt de oude Bakenesserkerk met haar mooien toren en langs de Bakenessergracht, waar de

oude trapgevels spreken van een rijk verleden, naar het Bagijnhof, het hoogtepunt van dezen tocht. Jammer, dat deze oude hof — waar eenmaal de vrome Bagijntjes in hare conventen leefden rondom de kerk — zoo ontwijd wordt door vrachtauto's en bodewagens, die hier hun standplaats hebben en zich met moeite door de nauwe straatjes wringen. Gelukkig zijn nog eenige huisjes bewaard gebleven, al zijn ze ook onbewoonbaar verklaard, evenals op het naastgelegen Goudsmidspleintje, waar nog het eenige gildehuis staat, dat in Haarlem is overgebleven, het huis der Goudsmeden, thans een schildersatelier. In betere tijden zal voor ons stadsbestuur hier een dankbare taak liggen.
De derde wandeling bracht ons naar de Groote Markt en omgeving. Het Prinsenhof, het Pand met de mooie, helaas ten deele dichtgemetselde kloostergangen en ons mooie Stadhuis werden bezichtigd, de Vleeschhal en de Hoofdwacht, waarin we de tentoonstelling der Gapers bezochten en dan de Groote Kerk. Voor het eerst zagen de kameraadskes, hoog boven den ingang op het Zuiden het beeld van St. Bavo, in de prachtige Gothische omlijsting. Ook inwendig werd de kerk met haar prachtige kapellen bezichtigd.
Het lag niet in mijn bedoeling een speciaal verslag te schrijven, maar wèl de kameraadskes in het district Noord-Holland aan te moedigen iets dergelijks te beginnen. Er zijn talrijke steden en dorpen in onze provincie die zich er prachtig voor leenen en meestal is er wel lectuur, die ons een eind in de goede richting kan brengen. We staan misschien eerst wat onwennig, maar we beginnen de Heemkunde toch met de kennis van ons eigen Heem.

D. Hofman—Veldman.

Monster.

Woensdag 19 Aug. j.l. werd, in een vroolijk versierd zaaltje, waar temidden van bloemen en vlaggen het portret van den Leider prijkte, de maandelijksche bijeenkomst gehouden van Kring Westland.
In weerwil van vacantie was de opkomst zeer bevredigend te noemen.
De kringleidster opende met een woord van welkom, inzonderheid aan de spreeksters van dezen middag, kam.ske Buitink en kam.ske Nierstrasz.
Na enkele besprekingen, betreffende de afzonderlijke groepen, deelde deze mede, dat het Westland niet meer bij den Haag behoort, doch tezamen met Delft voortaan Kring Delfland uitmaakt. Maar, ging spr. voort, dit beteekent geen samensmelting van land en stad; dit kan ook niet, daar de levenshouding van beide te veel verschillen, daar met name het werk van de N.S.V.O. nauw samenhangt met het gezinsleven. Een tuinbouwstreek, als het Westland, heeft een eigen karakter.
Kam.ske Buitink belichtte nog eens duidelijk het verschil tusschen nationaal-socialisme en democratie. Spr. wekte op tot die juiste levenshouding, die door haar waardigheid den tegenstander ontwapent.
Kam.ske Nierstrasz wees erop, dat zoomin de mensch, als de natuur groeien en bloeien kan, zonder zon. Spr. wekte op een open oog voor de schoonheid van het leven te hebben, ook in moeilijke omstandigheden. Ook drong zij er op aan onze bijzondere talenten te ontwikkelen tot den hoogst mogelijken graad, zoodat wij als nationaal-socialistische vrouwen het onze bijdragen tot een vrij en onafhankelijk Nederland.

Terborg.

Jaarmarkt ten behoeve van „Frontzorg".
De N.S.V.O. van de groep Terborg organiseerde op Zondag 30 Aug. j.l. een jaarmarkt, ten bate van „Frontzorg", in de zaal „Haveman" te Terborg.
Met groote voldoening kunnen de kameraadskes op dezen dag terug zien, daar de gehouden markt in alle opzichten geslaagd mag heeten.
Er werden fraaie handwerken en kleedingstukken, door kameraadskes vervaardigd, verkocht en verloot.
Op de markt was verder van alles te beleven, men kon er sjoelen, balgooien, prijsschieten, spijkerslaan, ververschingen koopen en er was muziek.
Door den Jeugdstorm werden eenige aardige stukjes opgevoerd, zoodat alles tezamen genomen, een prachtig geheel vormde.
Het bezoek was goed te noemen, hetgeen duidelijk blijkt uit de opbrengst, welke *f* 260.— bedraagt.
Aan de bezoekers wordt nog medegedeeld, dat het poppenledikant is gevallen op lot no. 175 en afgehaald kan worden bij kam.ske M. J. Dales—Chevalking, Silvolde B 319.

Voorschoten.

Donderdag 3 September maakte de groep Voorschoten een uitstapje naar Warmond. Het doel van den tocht was de buitenplaats van kameraad Krantz. Hier werden allen vriendelijk en gastvrij ontvangen. De dag werd op deze schitterende oude buitenplaats doorgebracht met wandelen, roeien en rustig genieten van al dit schoons. 't Was niet ver van huis, maar een stukje Nederland waar we trotsch op kunnen zijn. Deze dag blijft in de herinnering door de prettige kameraadschap onderling in de heerlijke vrije natuur!

MEDEDEELINGEN VAN HET HOOFDKWARTIER

Met ingang van 15 Juli 1942 zijn de Districten XVIII, XXII, XXIII, XXIV en XXV vervallen. De provincie Zuid-Holland omvat nu 3 Districten:

a. District *Zuid-Holland.*
Tot Districtsleidster benoemde de Leidster
kam.ske A. I. v. d. Water—Hols
Stamboeknummer 54460
Adres: Nieuwe Schoolstraat 24a, Den Haag.

b. District *'s-Gravenhage.*
Hier blijft de leiding voorloopig nog in handen van kam.ske v. d. Water.

c. District *Rotterdam.*
Districtsleidster kam.ske A. L. P. van Beek—Stout
Stamboeknummer 50659
Adres: Snellinckstraat 62, Rotterdam.

Hoofdredactrice: A. W. te Luij, den Haag (tevens verantwoordelijk voor de advertenties). Uitgave Nenasu, Utrecht
Druk van N.V. Drukkerij v.h. L. E. Bosch & Zn., Oude Gracht 172-176, Utrecht. K. 2350.